

*„Mi hiszünk az Atyában, és miénk az Isten atyai háza.
Mi hiszünk az Ő Egyszülött Fiában, a kereszt áldozatában,
és miénk az Ő értünk odaadott drága vére, a nekünk adott élet.
Mi hiszünk, és vesszük,
szíveinkbe és lelkünkbe fogadjuk a Szentlelket,
az örök Lángot, miénk valóban a halhatatlan Isten,
a Mennyei Dénár, az Örök Élet.
És mennyivel több ez, milyen végtelenül felülmúlja a földet,
minden földi érdem és minden elérhető itt a földön semmi,
valóban semmi ehhez, az örök, a végtelen Szeretethez,
a kegyelemből vett, az ingyen nekünk odaadott örök élethez.”*

Évközi 25. vasárnap

Iz 55,6-9
Fil 1,20a-24.27
Mt 20,1-16a

Ezek az utolsók ugyanannyit kaptak, mint akik először munkába álltak és mindvégig dolgoztak?

Ugyanannyi az ő bérük?

Valóban, valójában mérhetetlenül több az ő fizetségük,

mert nem fizetséget kaptak, nem érdem szerint, ami jár nekik.

Ők ajándékuul vették a kegyelmet, a kegyelmet kapták ők, a Mennyei Dénárt.

És milyen érték ez!

Mennyivel több, mint a földön megszolgált bér, a földi dénár!

Ők a Jóságot kapták, az örök Jónak irgalmát,

ők megkapták, ajándékuul kapták Krisztusnak kiontott drága véré,et,

ők megkapták az Egyszülöttnek értük odaadott életét,

ők megkapták örökségül az Eget, az Örökkévalóságot,

és az Isten fiai lettek ők, megkapták, hogy bemenjenek a lakomára.

Az ő otthonuk lett az Isten háza és atyjuk az Isten.

Ó, milyen sokat kaptak ezek az utolsók!

Mert ők a kegyelmet kapták.

Az ő fizetségük nem a bér volt, nem ami érdem szerint járt nekik, nem az igazság szerint kimért mérték.

Ők megmérhetetlenül kapták az irgalom jóságát, a szeretet megmérhetetlen bőségét kapták, a Mennyei Dénárt, az Örökkévalóságot.

Milyen boldogok az utolsók!

Milyen boldogok vagyunk, akik ott állunk Krisztus kereszttje előtt, és hisszük a Szeretetet.

Ragyog az Ő arcán felénk, és a szeretet, az örökkévalóság,

a Krisztus arcáról sugárzó fény, a kegyelem a mi kincsünk, a Mennyei Dénár.

Mi ott állunk az Atya házának ajtaja előtt és ott zörgetünk nála tudván,

hogy kinyitnak nekünk, és amit kérünk érdemünkön felül,

odaadja - adja nekünk a mi Atyánk azt az atyai jóságot, amellyel a kedves fiait várja.

Mi hiszünk az Atyában, és miénk az Isten atyai háza.

Mi hiszünk az Ő Egyszülött Fiában, a keresztt áldozatában,

és miénk az Ő értünk odaadott drága vére, a nekünk adott élet.

Mi hiszünk, és vesszük, szíveinkbe és lelkünkbe fogadjuk a Szentlelket,

az örök Lángot, miénk valóban a halhatatlan Isten,

a Mennyei Dénár, az Örök Élet.

És mennyivel több ez, milyen végtelenül felülmúlja a földet,

minden földi érdem és minden elérhető itt a földön semmi,

valóban semmi ehhez, az örök, a végtelen Szeretethez,

a kegyelemből vett, az ingyen nekünk odaadott örök élethez.

Ámen.